

VOTA, ET MOTIVA
À PROCESSV IN CVRIA
DOMINI IVSTITIÆ ARAGONVM,
ET SCRIBANIA IOANNIS MICHAELIS
de Samper, Scribæ principalis illius
habito, & actitato,

INTITVLATO

PROCESSVS EGR EGII
DON ALFONSI FERNANDEZ
DE YXAR, COMITIS DE BELCHITE,
& Domni Augustini Terrer de Valenzuela,
Diputatorum Regni Aragonum,

S V P E R

Manifestatione eorum personarum.

N Processu & causa in Curia Domini

 Iustitia Aragonum, habito, & actitato, intitulato Pro cessus Egregij Don Alfonsi Fernandez de Yxar, Comitis de Belchite, & Don Augustini Terrer de Valenzuela, Diputatorum Regni Aragonum, super manifestacione eorum personarum: interuenientibus in Camera Consilij eiusdem Curia Illustribus Dominis Michaelie Thoma Secanilla, Hieronymo Garcia de Benabarre & Prat, Hieronymo Torrero & Embun, Didaco Canales, & Ioanne Chisoftomo de Exea, Locumtenentibus Illustrissimi Domini Don Augustini de Villanueva & Diez, militis Maestatis Domini nostri Regis Consiliarij, ac Iustitiae Aragonum: Existenteque dicto, & præintitulato processu in deliberatione, super annullatione cuiusdam pronuntiationis, seu sententiae, in eodem prolate. QVATVOR ex dictis Dominis Locumtenentibus fuerunt voti, & opinionis, quod tenetur, & debet pronuntiare, & annullare pronuntiationem, seu sententiam sub die vigesimo nono mensis Octobris anni millesimi sexcentesimi trigesimi tertij latam, & cum his mandare liberare personas Egregij Don Alfonsi Fernandez de Yxar Comitis de Belchite, & Don Augustini Terrer de Valenzuela principalium Nicolai de Sepulbeda, Petri Iosephi de los Bayos, & Clementis Ludouici Gil procurato-

rum à captione, qua INDEBITE detinentur neutram partium in expensis con-
 demnando, cætera supplicata locum non habere. ET tres ex dictis Dominis
 quatuor Locum tenentibus fuerunt supradicti voti, ex motuis sequentibus.
 EX E O, & aliâs, quia ex deducâs, & probatis in processu constat Thesau-
 rarium Generalem Maiestatis Domini nostri Regis per Regiam Audientiam
 praesentis Regni appellitasse, mediante appellitu captionario, & executorio
 de personis dictorum Egregij Don Alfonsi Fernandez de Yxar, Comitis de
 Belchite, & Don Augustini Terrer de Valenzuela principalium dictorum pro-
 ecuratorum, sub qualitate Diputatorum praesentis Regni A-agonum, anni mil-
 lesimi sexcentesimi trigesimi secundi, praetextu negligenter in exactione serui-
 cii regalis, concessi per dictum Regnum in ultimis Curijs, & secundum Fo-
 ros, & Observantias eiusdem Regni, à quibus recedere non licet, Dominus
 noster Rex (salua Regia Maiestati debita semper fide, ac reuerentia ser-
 uata) non potest constituere in praesenti Regno plures procuratores Fiscales,
 sed tantum unum potest facere, qui tam in agendo, quam in defendendo faciat
 partem, ac per consequens dictus Thesaurarius Generalis nullam potuit exer-
 cere actionem pro Domino nostro Rege, sive dictus appellitus captionarius
 deficit in salutari, cum non sit prouisus ad partis legitima instantiam, quia
 pro iuribus regalibus solum agere potest Procurator Fiscale. Neque obstat
 Forus anni millesimi quingentesimi nonagesimi secundi, sub Rubrica *De la
 exactión de las Rentas y drecchos Reales*, vbi est dispositum, quod Thesaurarius
 Generalis recipiat iura in dicto Foro expressa: ergo dictus Thesaurarius fuit
 pars legitima ad obtinendum praesentem appellitum, cum in eo agatur de
 recuperatione iuris regalis. Nam respondetur dictum Forum declarasse taxati-
 ue, quae iura exigere debeat dictus Thesaurarius Generalis, nempe, los drec-
 chos de las Cenas, de Absencia, Alimentacion, Primogenitura, y Cauallerias, sive
 ad alios casus nullatenus protrahi potest; Secundo, quia in dicto Foro, fo-
 lum est dispositum, quod in contumaciam obligatorum, in non soluendo iu-
 ra in eo expressa in praesenti Ciuitate contra illos executio priuilegiata fiat,
 sed ad cuius instantiam, id fieri debeat Forus omisso. Qua propter, recurren-
 dum est, ad dispositiones aliorum Fororum, scilicet, quod fiat ad instantiam
 Procuratoris Fiscale, quia solus iste cognitus est per forales dispositiones
 ad agendum, vt recuperentur Regia, & patrimonia iura. Deficitque etiam
 prouisio dicti appellitus ob defectum Iudicis, quia Regia Audientia est Iudex
 incompetens ad illius prouisionem dispositum enim est, ad conseruationem
 totius Regni, & vt magis cresceret amor, obedientia, & debita Aragonensem
 fidelitas, erga suos dilectissimos Reges, quod Magistratus Iustitia Aragonum
 esset Iudex, in cuius Tribunal agerentur omnes causæ, tam in agendo, quam
 in defendendo inter Regiam Maiestatem, & suos subditos, quod est, iteratis
 vicibus dispositum, verbis taxatiuis, tam per Foros, & Observantias nostras,
 quam per nostrates, unum casum tantum excipiendo à praesenti generali re-
 gula videlicet, quando Procurator Fiscale, non principaliter, sed adherendo,
 vel se opponendo in aliquo processu facit partem, quia tunc, non solum in
 praesenti Curia Domini Iustitia Aragonum, sed in qualibet alia poterit con-
 queriri, & isto casu excepto, in omnibus alijs Procurator Fiscale, tantummo-
 do in praesenti Curia poterit facere partem. Ex quibus liquidissime apparet,
 dictum appellitum prouisum per Regiam Audientiam fuisse nullum, & nulli-
 tatem expressam continere, tam ob defectum iurisdictionis in Iudice illum
 prouidente, actionis, & obligationis, quam ob defectum partis non legitime,
 ac per consequens, nulliter contra tot expressas dispositiones forales fuisse
 prouisum, & merito, dum requisita fuit Regia Audientia per appellitos, in-
 continenti, dum ei ostensum fuit de dictis nullitatibus, præcipue, cum pra-
 sentia

fentatione Iurisfirmæ obtentæ per captos à præsenti Curia , & cum ei non
 obstatet tenebatur illum reuocare, seu annullare, & captos relaxare, & in suam
 naturalem libertatem restituere, cum prædicta captio fuisset facta , contra no-
 torias dispositiones forales, vt dictum est. Nam sicut Regia Audientia , minus
 cordatè, prouisionem de capiendo fecit , debuisse requisita , cautius agendo
 incontinenti captos liberare , & ideo in eius renitentiam , in non liberando
 prædictos captos, meritò confusisse ad processum manifestationis cum dictis
 nullitatibus præfati appellitus ad tutissimum refugium præsentis Curia, vt eos
 liberaret à captione, qua indebitè , & nulliter detinentur, in quo processu , &
 nullitatibus capturæ , in eo allegatis fuit subrrogata præsens Curia Domini
 Iustitiae Aragonum, in locum Regiæ Audientiæ , vt in dies fit , absque villa du-
 bitatione, in simili manifestationis processu, quando captus pro debito Ciui-
 li offuscato, & Iudex captura cognoscendo de offuscatione debiti pro quo est
 captus, requisitus vt cum sub fideiussoribus relaxet, cum debitum, sit offuscata-
 tum, renuente cum relaxare, in processu manifestationis Iudex illius cognos-
 cendo de huiusmodi debiti offuscatione, si ei visum fuerit debitum esse offus-
 catum quotidie eum sub fideiussoribus relaxat , non alia ratione , nisi , quia
 subrrogatur Iudex manifestationis in locum Iudicis capturæ , & ideo , sicut
 Regia Audientia post prouisionem appellitus , incontinenti , vt supplicatum
 fuit annullari per dictos captos, tenebatur eum annullare ob dictas nullitates
 in eo contentas, & eos liberare à captione qua indebitè detinebantur , eo-
 dem modo præsens Curia subrrogata in processu manifestationis , in locum
 Regiæ Audientiæ , tenetur annullare fententiam , denegationis dictorum cap-
 torum, prout annullandam esse censemus, maximè cum præsens Curia Domini
 Iustitiae Aragonum, sit Iudex oppressorum, & grauatorum contra Foros, &
 libertates Regni. Nec inferatur , quod processus manifestationis , de quo est
 præsens sermo non videtur esse, subiectum capax, ad liberandum captum cum
 eius principalis finis videatur deseruisse, ad hoc vt persona capta , dum agitur
 de sua causa iuridice, & foraliter, non patiatur iniustè , & de facto. Nam res-
 pondet, quod licet finis manifestationis persona sit præfatus , & ex se , non
 liberet, attamen si in processu manifestationis adiungantur, aliqua incidentia
 nullitatibus capturæ , vt in præsenti casu , illa sunt qua liberant captum , non
 manifestatio, sicut scripturarum manifestatio , finis principalis illius est , eas
 exhibere, & habere custoditas, ne furgificantur , at si aliqua incidentia ei iun-
 gantur, in dicto processu , vt pluries sit, mandatur nota manifestata ingrossa-
 ri, & reparari, & alia huiusmodi fieri. Neque obstat si obiciatur, quod in hu-
 iusmodi denegatione prædicta liberationis non potest considerari nullitas,
 cum captura sit ob causam ciuilem, & in limine illius, non fuerit præsentata
 Iurisfirma , in quo casu tantum videtur prouidere liberationem in processu
 manifestationis ob debitum ciuale, ex Foro quarto de manifestatione perso-
 narum, ex relatione ad casus Fori tertij dicti tituli, cum dictioribus taxatiuis,
 ibi: *Que en el proceso de la manifestacion , no se pueda proceher , sino en los casos en el precedente Fuero contenidos, è a los efectos, en aquel contenidos, cum dictione, no, & nisi iunctis verbo, pueda, sint limitatiue, & abdicatiue facultatis in contrarium.* Nam respondet, quod licet, fateamur, quod prædicti Fori tertius , &
 quartus de manifestationibus personarum, solum loquuntur in captis casibus,
 & processibus criminalibus, vt insinuatur in dicto Foro tertio, in suo prohe-
 mio, ibi: *E que los maleficios verdaderamente cometidos , por multiplicacion de ma- nifestaciones de los cometientes, no fiquen impunidos , est aduertendum , quod vs- que ad annum millesimum quatuorcentesimum sexagesimum primum , in quo fuit factus dictus Forus tertius per Serenissimum Dominum Regem Ioannem Secundum, & vsque ad annum millesimum quingentesimum vigesimum octauum, in quo Serenissimus Rex Ferdinandus Secundus fecit Forum, sub titulo, De modo, & forma procedendi in criminalibus , præsens Curia per firmam , &*

manifestationem personarum cognoscet, in causis criminalibus, & captus manifestatus procedebat in eis in praesenti Curia, secundum modum, & formam traditam in Foro quinto, dicto titulo, *De manifestatione personarum*, & cum istum fuerit, quod abusus multarum manifestationum damnum inferebat bonè, & recte administrationi iustitia in casibus criminalibus in dicto anno millesimo quatuorcentesimo sexagesimo primo, conditi fuerunt, dicti Fori tertius, & quartus de manifestatione personarum, vt processus manifestatio- nis in illis casibus tantum possit procedere ad liberationem promptam, & breuem, absque eo quod processus illius ab inde feratur, per modum, & formam contentam in dicto Foro quinto, & in Foro, *E porque*, de Procuratori- bus Astricti, anni millesimi quingentesimi decimi, iam reperiuntur casus ultra numeratos in dicto Foro tertio de manifestatione personarum ad eundem ef- fectum, de quo in dicto Foro tertio, postea conditus fuit Forus, De modo, & forma procedendi in criminali, anni millesimi quingentesimi vigesimi octau- ui, & ab hinc cessauerunt supradicti Fori, videlicet quoad cognitionem praesentis Curiae de causis criminalibus, vt antea cognoscet, sine illa distinctio- ne per modum Iurisfirmæ, & manifestationis, & solum transit post supradic- tum Forum, praesenti Curiae, cognitione in causis criminalibus, cum aliqua qua- litate per viam nullitatis, ex quibus non est cogitandum prædictos Foros ter- tium, & quartum de manifestatione personarum loquitos fuisse, de liberatione priuilegiata, nec simplici in causis ciuilibus, nec coangustasse vim, dictarum liberationum, nec effectus manifestationum, & incidentium illius, & ita re- ferre aliquos Foros, & Foristas causis criminales liberationis priuilegiatæ, & afferere, quod solum in illis procedit, potest intelligi, illa taxativa, *sino*, de illa qualitate, & specie criminalium de quibus loquuntur, & non generaliter, nam causus exceptus semper intelligitur, & declarat dispositionem, in illa ma- teria, & nunquam exceptio comprehendit, nisi illud, quod est de genere sua regulae, & cum his cessat dubitatio quantum ad causas ciuilis, qui remanent in terminis simplicibus Fori, absque contradictione, nec limitatione forali ca- sum criminalium, & ex his satis aperte colligitur liberationem in processu supplicatam esse consonam dispositionibus foralibus, & consequenter recte, consuluisse nostrates in Foris versatos, quod si aliquis est captus sine causa, & debita solemnitate, vt se faciat manifestari per praesentem Curiam Domini Iustitiae Aragonum, & per hunc medium restitucetur, sua pristinæ libertati, ita vt cum effectu à carcere liberetur, vt pluries appetat in quam plurimis exem- plaribus, in processu manifestationis, & in captis ob causam ciuilem factum fuisse, & recte, de quo non est haec standum. Vnde cum ex supradictis omnibus resulteret, denegationem liberationis personarum Egregij Comitis de Belchite, & Domini Augustini Terrer de Valenzuela, factam fuisse contra forales dispo- sitiones, & vt dicitur contra iura constitutionis, qua concedunt prædictam li- berationem in processu manifestationis, meritò dictam pronuntiationem, seu sententiam nullandam fore, & esse censum ex hijs, & alijs Attent. content. ET VNVS ex dictis tribus Dominis Locumententibus addendo his motivis superius insertis, fuit etiam ex sequentibus. EX LO, & alijs quoniam ex de- ductis, & probatis in processu resultat, quod Illustris Regens Regiam Cancella- riā nullo modo potuit prouidere appellitum captionarium contra personas Egregij Comitis de Belchite Domni Alfonsi Fernandez de Yxar, & Nobilis Domni Augustini Terrer de Valenzuela, & aliorum Diputatorum Regni Ara- gontim ex defectu iurisdictionis, cum secundum Foros huius Regni, causa Ma- iestatis Domini nostri Regis tractari non possint, nisi coram Domino Iusti- tia Aragonum, qui solus, & non alius est iudex competens ad eas decidendas, & declarandas, ex quo sequitur, quod hæc Curia Domini Iustitiae Aragonum, vt habeat cognitionem in hac causa, in qua solum de interesse Domini nostri Regis agitur, non est necessum, quod ad eam deuoluatur cognitione per viam elec- tio-

electionis Iurisfirma, cum immo peculiariter, & priuatius, ad illam spectet ex
 natura sua taliter, quod spectare illum recursum, est per indirectum approbare
 iurisdictionem prouidentis appellitum in praedictum iurisdictionis huius-
 modi Curia Domini Iustitiae Aragonum, quæ non in secunda instantia, sed in
 prima habet iurisdictionem, & ei tribuitur à Foro, quod nefas esset in hoc casu,
 tam notorio, & claro, cum Iudex non debet patienter ferre, suam iurisdictionem
 usurpari, sed tenetur defendere. His accedit; quod cum electio Iurisfirmæ sit
 species appellationis à sententia lata per Iudicem incompetenter, non est
 necesse illam interponere quemadmodum à sententia nulla, non est necessarium
 de iure prouocare, idèò ad alium remedium recurri potest, quod cum in nostro
 Regno, inter alia hoc habeamus præcipuum, scilicet priuilegium manifestatio-
 nis, quod introductum fuit, ne Regnicolæ, ex abrupto, & absq; cognitione cau-
 sa ledicerentur in personis, & contra Forum non est incongruum, quod per hanc
 viam in iustificationis concurredit liberari hijs capti, ab indebita, & nulla carcera-
 tione prouisa per Iudicem incompetenter, qui cum non habeat cognitionem
 in ea, ex abrupto, & contra Forum necessariò procedere censetur. Neque obstat
 quod ex aduerso obiici potest, scilicet, quod hic processus manifestationis nō
 est capax, vt in eo agatur, & cognoscatur de nullitate huins prouisionis, cum
 secundum Foros nostros præcipius finis illius sit personam in tuto ponere.
 Quia respondetur, quod secundum nostros antiquos præcitos, quibus multum
 in hijs indulgendum est, manifestatio in hoc Regno introducta fuit, ad instar in-
 terdicti, de liberis hominibus exhibendis, & deducendis, in quo duo reperiuntur
 scilicet, exhibere, i. est, in posse Iudicis ponere & deducere, hoc est, experiti cū
 notione Iudicis, & idem in hoc Regno seruatur, nam primò manifestatur per-
 sona, & in loco auto ponitur, & quod hoc facto agitur de secundo, scilicet, de
 deductione, & quod hæc deductio consistit, in eo quod manifestatus postea præ-
 tendit, quod potest esse, ex varijs figuris causarum, hoc supposito, quis i nficiari
 potest, quod in hoc processu manifestationis, non sit capacitas ex sua natura ad
 cognoscendum de alijs rebus, quæ potest prætendere manifestatus, nisi in casi-
 bus in quibus per Foros nostros expresse prohibutum fuerit, qua propter cum
 inter eos non reperitur hic casus exceptus, cur stare prohibebitur? Neq; per
 Forum quartum, titulo de manifestationibus personarum hoc interdictum est,
 quia vt ex illo clare colligitur, non loquitur nisi in causis criminalibus, quapropter
 huic casui applicari nequit, hijs, & alijs, moti sumus ad annullandā supradictam
 pronuntiationem, & sententiam, & liberandum prædictos captos à car-
 ceribus, in quibus nulliter detinentur, & alijs Attent. cont. ET VNVS ex dictis
 quatuor Dominus Locutientibus fuit supradicti voti ex motiis sequentibus.
 Ex EO, & alijs annullatur prædicta sententia, seu pronuntiatio, quia ex dedu-
 ctis in processu constat, Egregium Don Alfonsum Fernandez de Yxar, & Don
 Augustinum Terrer de Valenzuela, in legitimo, & adequato processu manifesta-
 tionis, scilicet petiisse, vt à carcere, in qua INDEBITE erant detenti liberaren-
 tur. Præsens enim Curia manifestatione mediante, subrogatur in locum Iudicis
 à quo, & quemadmodū Iudex à quo tenebatur prædictos captos liberare, quia
 turbato iuris, & Fori ordine, eos in vinculis mancipabat, eodem modo præsens
 Curia Domini Iustitiae Aragonum, quæ est vindicta iuris, & violentia præsidii;
 Portus periclitantium, libertatum defensor, columen, & protector, & denique
 oppressorū præsidium, secundū nostros præcitos, tenebatur eos liberare, erant
 enim capti contra clara, & indubitate iuris & Fori principia, & per consequens
 contra ius constitutionis, sicc; in dicta denegatione liberationis non fuit ordo
 iuris seruatus: eti sententia, quæ ex aliquo defectu est nulla, non dicitur senten-
 tia, nec sententia nomen meretur multo magis prædicta pronuntiatio, contra
 tot Foros, & Obseruantias huius Regni lata, venit annullanda prout annullatur.
 Mandamus infuper liberare dictos Egregiū Don Alfonsum Fernandez de Yxar,
 & Don Augustinum Terrer de Valenzuela manifestatos, principales dictorum

Procuratorum à captione, qua indebitè detinentur, quia erant capti ad instantiam partis non legitimè, cum pro iuribus regalibus, solum agit Procurato, Fiscalis Maiestatis Domini nostri Regis, non verò eius Thesaurarius Generalis iste enim nullam potest in iudicio actionem experire, quia solus Procurator Fiscalis cognitus est, per forales sanctiones ad recuperanda Regia, & patrimonialia iura insuper erant capti à Iudice incompetenti, Regia enī Audientia erat Iudex incompetens ad prouisionem appellitus, quo mediante erant in carcere detenti, quia Procurator Fiscalis coram Magistratu Iustitiæ Aragonum, qui est Iudex medius tantummodo potest agere principaliter, tām in agendo, quam in defendendo, omnēsq; causas inter Regiam Maiestatem, & suos subditos coram ipso tractare debet, quod quidem dispositum est per nostros Foros, & Observantias Regni, vt videre est, apud nostros Foristas. His igitur causis, & rationibus, in iure Foroq; consistentibus, alijsq; fundamētis consultō omissione censimus liberandos esse, & aliās Attent. content. ET ALIVS Dominus Locutus fuit voti, & opinionis, quod debet pronuntiare annulationem, & alia supplicata pro parte Egregii Don Alfonsi Fernandez de Yzar Comitis de Belchite, & Dñi Augustini Terrer de Valenzuela, principalium Petri Iosephi de los Bayos, Nicolai de Sepulbeda, & Clementis Ludouici Gil procuratorum locum non habere. EX EO, & aliās, nam et si verum esset dictos principales dictorū Procuratorum captos fuisse à Iudice incompetentem, & ad instantiam partis non legitimè, & aliās, nulliter aduersus dispositiones forales (quod nullatenus iudicare intendimus, nec ad futuras lites nostrum interponere iudicium) adhuc tamen ad eorum simplicem liberationem, medium habilem à Foris receptum, & permisum desideratur, cum actus humani (& præcipue iudicium) non solum à voluntate, & potestate, verum etiam à forma, & ordine regulētur, vnde quotidie vidimus partibus legitimas, & forales actiones, exceptiones proponentes per Iudices respōderi, modis, & formis supplicatis locum non habere. Quia earum iura, & si per se iuridica, ex earum originali iustitia non reijciantur, modus, & tella processus à Foris non admissis, reprobātur, & reiiciuntur, imputet sibi pars habens ostium apertum legis digito demonstratum, inusitatam viam querens, & à legitimo itinere auerrans, cumq; cognitione nullitatum capturæ ad nos in præsenti tella processus non pertineat, quia manifestationis finis (vt iam inter easdem partes fuit motiuatum, & difinitiuè decisum) tantum sit assicurare, & in tuto ponere reum, ne aliquod illi grauamen inferatur, non autem eum à carceribus penitus liberare, nec auferre cognitionem ordinariam Iudicis capientis, nec inueniatur Forus disponens exp̄ressè, nec tacitè, quod præfens Curia Dñi Iustitia Aragonum, in casu de quo agitur cognoscat de nullitatibus, & liberet captum imò inueniantur Fori contrarium satis exp̄ressè disponentes, meritò annulationem supplicatam locum non habere decernimus, quia ad reuocandum, vel annulandam sententiam difinitiuam, qua præfens Curia functa fuit officio suo, nullitatem notoriā eidētē, & oculis corporeis in Foris lectam continere debet, aliter namq; si ex quacumq; imaginaria, sed vt verius dicamus voluntaria causa difinitiuæ sententia, & res iudicatae venirent retrahendæ, totius Reipublicæ regimen graue damnum pateretur, & nunquam fines litibus imponeretur in status publici discrimine, & interuersione, quod quantū à recto rationis tramite distet, quis non videt? & aliās Attentis content.

SIG ✠ NV M mei Lupercij Iosephi Mezquita in Civitate Cœsaraugustæ domiciliati, autoritateq; Regia per uniuersam terram, & dominationem Maiestatis Dñi nostri Regis publici Notarij, ac Secretarij substituti Consilij Curiae Dñi Iustitiae Aragonum, qui huicmodi vota, & motua à libro motiuorum dicti Cōsilij de Anno præsenti millesimo sexcentesimo trigesimo quinto, vbi continuata existunt fideliter sumpta, & collationata extraxi, in quorum fidem, & testimonium premissorum meo solito signo signau, constat de raso, vbi legitur multarum, & de emendato, vbi legitur ostium.